

Stava-Per i Hemmingslycke

Varje tid och varje bygd har haft sina original. De utgjorde ett nog så trevligt inslag i folklivsbilden. Så länge de levde väckte de särskild uppmärksamhet därför att de avvek från det vanliga i både klädedräkt och uppförande. Deras uttalande och kommentarer lades på minnet och återgavs ofta.

När jag den här gången låter mina tankar göra ett litet svep bland händelser och människor från min barndomsbygd, är det han Per Persson – ”Stava-Per” som ställer sig främst i kön. Nog har jag honom i friskt minne! Ser honom liksom för min inre syn, komma travande med sin unikabox i handen.

På huvudet bar han alltid en mörk skärmmössa. I bygden kallades han allmänt för ”Stava-Per”. Hur han fått detta namn kan ingen ge någon förklaring till. Han föddes i ett enkelt torp på Hemmingslyckes ägor i Villands Vånga socken 1870. Fadern hette Per Svensson, född i Vånga 1841, och var till yrket skräddare.

”Stava-Per” var något av en levnadskonstnär och bygdeoriginal som hörde hemma med livet och tillvaron på det lilla torpet, som låg där inne i skogen i sin grå ensamhet. Något av skogens mystik bar han med sig livet igenom. Ärlig och godmodig, utan att säga något ont om någon människa, gick han sin väg fram och i sitt umgänge med människor var han alltid vänlig och behaglig.

”Stava-Per” sysslade i stor utsträckning med lantbruksarbete, men gick ofta och uträttade ärenden åt bygdens folk. Han gick ofta till kaffatorp där han handlade, hämtade post och tidningar. Dessa vandringar utsträckte sig även till Vånga. Han räknade alltid ut att vara tillbaka vid middagstid eller vid kvällstid då han fick ett mål mat på ett ställe och kaffe på ett annat.

Den sista tiden av sin levnad vistades han på Brunstorps ålderdomshem där han slutade sina dagar.

□ **Stava-Per – Per Persson**
Hemmingslycke V Vånga

N Johansson